

Ak sa zamlčané v dejinách literatúry často zhoduje s (diferencujúco a diferencovane) ženským, prináša posledná veta encyklopedického hesla venovaného Christe Wolf priam školský príklad takejto situácie zamlčania, aj keď nejde o historickú, lež fiktívnu skutočnosť zasadenú do literárnohistorického kontextu: „O fiktívnom stretnutí s H. Kleistom rozpráva v poviedke **Kein Ort. Nirgends** (Žiadne miesto. Nikde, 1979).“

Či už ide o nedopatrenie, redakčné krátenie, alebo iný dôvod, toto zamlčanie má rodovo príznakový charakter — nedozvieme sa, s kým sa to Heinrich Kleist vlastne stretol. Rovnako ako v panujúcom kánone nemeckej literatúry, ktorý literárnohistoricky umiestnil Kleista, vzpierajúceho sa jednoznačnému priradeniu, niekde „medzi klasicizmus a romantizmus“, aj tu chýba meno romantickej poetky Karoline Günderröde.